

Date: 16 August 2021
Brussels

Farsi

بیانیه شبکه اروپایی زنان مهاجر در مورد وضعیت افغانستان و حقوق زنان و دختران افغان

افغانستان، چرا جهان خاموش است

با پایان یافتن خروج آمریکا و ناتو از افغانستان، طالبان و همراهان آنها تصرف سریع اکثر مراکز اداری، مرکز ولایت ها و پایتخت افغانستان را تکمیل کرده اند. با این کار، نیروهای طالبان مانع پیشرفت و حذف کردن - هر چند ضعیف در بیست سال گذشته - کشور را به حس یک ساحه تحت کنترل داعش در اورند - جایی که حتی فکر کردن به حقوق بشر یک دفتر مجازات است. مقیاس و زمان این پیشرفت بیسابقه است و نمی توان آن را غیر از یک حمله و تصرف توصیف کرد. بیست گروه، از جمله القاعده و دولت اسلامی عراق و شام و داعش در کنار طالبان بر علیه مردم افغانستان می جنگند

کسانی که بیشترین هزینه را در این حمله وحشیانه خواهند پرداخت، زنان و دختران هستند

را وچه در خارج از افغانستان - این مصیبت را به خوبی می دانند و قیمت آن زنان افغان - چه در داخل می پردازند. همه جهانیان این را میدانند که در ماه مه ۲۰۲۰ یک زایشگاه در افغانستان مورد حمله قرار گرفت و ۱۶ مادر کشته شدند. همه جهان این را می دانستند هنگامی که در ماه مه ۲۰۲۱ یک مکتب بمباران و منجر به کشته شدن ۹۰ دختر و زخمی شدن گروه دیگر گردید. بنابراین، چرا جهان به ورود نیروهای طالبان به کابل، پایتخت افغانستان و آخرین پناهگاه هزاران شهروند پناهنده از مناطق زیر تسلط طالبان که در جستجوی نجات از رژیم وحشی این گره در کابل بودند و هستند، سکوت اختیار کرده است؟

استراتژی طالبان و همدستان شان نباید کسی را زیر سوال ببرد: آنها اینجا هستند تا زنان و دختران را به بردگی بگیرند و کسانی را که جرات مقاومت در برابر این بردگی را دارند تطعیف کنند واز بین ببرند. از زمان تصرف کابل، طالبان با انتشار بیانیه ها مدعی شده اند که گویی همه در امنیت هستند و آسیبی نخواهند دید، اما برای مردم افغانستان که در سالهای ۱۹۹۶-۲۰۰۱ اعمال آنها را مشاهده کرده اند، این

فقط یک بیانیه به منظور آرام ساختن مردم در وضعیت فعلی و جلب رضایت جامعه بین المللی است. مردم افغانستان می دانند: قصد این گروه کشتن اقلیت های قومی و مذهبی ، روزنامه نگاران ، مدافعان حقوق بشر و معلمان است و این در حالی است که آنها مردم را برده میگیرند، ترور میکنند و میکشند، ترس را القا میکنند و امید را از بین می برند. و خطرناک ترین

این امید زنان افغانستان است: کسانی که میخواهند در کشور با صلح عاری از خشونت مردان ، دیکتاتوری مذهبی محافظه کار و فساد مردسالارانه زنده گی کنند - کشوری که زنان و دختران افغان نیازی به فرار و پناهندگی نداشته باشند. حالا این امید در مقابل چشمانشان از بین می رود

رژیم طالبان با حقوق بشر زنان ناسازگار است

فاطمه نوری دانش آموز نوجوان مکتب سیدالشهدا که در ۸ ماه مه ۲۰۲۱ بمباران شد و بیش از ۹۰ دختر در آنجا کشته شدند گفت: "من می خواهم با علاقه مندی بیشتر از قبل به مکتب بازگردم و تحصیل را کشته شدن مادران در سال ۲۰۲۰ و دختران مکتب در سال ۲۰۲۱ حملات تصادفی نبودند، "ادامه دهم بلکه اقدامات دقیق برنامه ریزی شده از خشونت هدفمند علیه زنان و به ویژه آنهایی بود که به دنبال تحصیل آینده و ادامه زندگی بودند. در حالی که رئیس جمهور آمریکا جو بایدن خروج نیروهای آمریکایی را "پایان طولانی ترین جنگ آمریکا" خوانده است، جنگ واقعی پایان نیافته است - نه برای زنان و دختران در افغانستان، نه برای فرزندان آنها و نه برای هیچ جامعه صلح آمیز در این کشور

آنتونیو گوترش، دبیرکل سازمان ملل متحد در 'فراخوان اقدام برای حقوق بشر' به روشنی اظهار می دارد که "زن ستیزی ویژگی مشترک افراط گرایی خشونت آمیز است". به عنوان فمینیست ها، ما همیشه این را می دانستیم. مطالعات متعدد و تحقیقات فمینیستی نشان میدهد، صرف نظر از قومیت و مذهب ایدئولوژی های خشونت آمیز مردانه همه مشترک استند آنها تنفر از زنان و دختران به عنوان طبقه جنسیتی و تمایل به کنترل زنان و جنسیت دارند. برای این مردها حقوق و آزادی های باروری و زایمان، و همچنین دسترسی زنان به هر حوزه تصمیم گیری - اعم از سیاسی ، اقتصادی یا فرهنگی - که در آن زنان می توانند قدرت اعمال کرده و بر زندگی شان کنترل داشته باشند زنگ خطر است

بدون به رسمیت شناختن زن ستیزی به عنوان یکی از اجزای اصلی ایدئولوژی ها و جنبش های افراطی، هرگز نمی توان آنها را متوقف کرد. بدون تصدیق اینکه سازمان های مدافع حقوق زنان باید در تصمیم گیری های استراتژیک برای پایان دادن یا جلوگیری از درگیری های دست ساز بشر و حفظ صلح، چه در افغانستان و چه در هر نقطه دیگر از جهان، نقش محوری ایفا کنند. ما هرگز به جوامع مسالمت آمیزی که بسیاری کشورهای جهان از طریق اهداف توسعه پایدار متعهد شده آن حضور، دست نخواهیم یافت

بر اساس یک نظرسنجی سراسری در سال ۲۰۱۹، ۸۷ درصد از مردم افغانستان از حقوق زنان برای تحصیل حمایت کردند و بیش از ۶۵ درصد آنها حاضر نبودند که تحصیل یا اشتغال زنان را در بدل معامله صلح قربانی کنند. این در شرایطی است که در حال حاضر بیش از ۳.۵ میلیون دختر در افغانستان در مکتب ها ثبت نام کرده اند، در حالی که در دوران حکومت طالبان از ۱۹۹۶ تا ۲۰۰۱ هیچ دختری در مدارس ثبت نام نکرده است

چرا پس، بار دیگر، تقریباً هیچ زن افغان در "مذاکرات صلح" حضور نداشت که به طور پیش بینی شده به جای صلح و امنیت در افغانستان به فاجعه و خونریزی بیشتر مردم بی گناه ختم شد؟

این که دولت طالبان چه برنامه ای برای زنان افغان در نظر گرفته است برای همه معلوم است. هیچ یک از برنامه های آنها پنهان نیست زنان به مالکیت مردان در می آیند - و در درجه اول به اموال جنگجویان طالب تبدیل می شوند - دختران برای نسل جدید سربازان، حق تحصیل، اشتغال، سلامت، مشارکت مدنی، "ذخیره" خواهند بود. آزادی آنها، از جنبش و اندیشه، به شدت محدود شده و به طور کامل لغو می شود

به رسمیت شناختن یک رژیم زن ستیز خشونت آمیز غیرقابل قبول است

حتی قبل از تسلط کامل طالبان بر افغانستان، شماری از دولتها قبلاً به طور ضمنی آن را به عنوان قدرتی حاکم بر مردم افغانستان به رسمیت شناخته بودند. مقامات روسی خواستار مشارکت طالبان در دولت جدید افغانستان شدند، در حالی که اتحادیه اروپا هیچ موضع روشنی در مورد وضعیت تقبیح یا به رسمیت شناختن حکومت طالبان اتخاذ نکرده است. در جلسه خود در ۶ اوت ۲۰۲۱، شورای امنیت سازمان ملل متحد خواستار آتش بس فوری شد و "مسیر فاجعه بار خشونت و رنج های بشردوستانه در افغانستان" را پذیرفت، اما دبوراً لیون، سرپرست سازمان ملل متحد نیز اظهار داشت که "این به عهده طالبان برای

متوقف کردن خونریزی در افغانستان و بدین ترتیب وضعیت واقعی طالبان به عنوان قانونی شناخته شده است."

اعضای شورای امنیت سازمان ملل متحد از جمهوری اسلامی و طالبان خواستند "به طور معناداری در روند صلح فراگیر، تحت رهبری و مالکیت افغانستان مشارکت داشته باشند تا پیشرفت فوری در جهت حل و فصل سیاسی و آتش بس حاصل شود.

ملا برادر رئیس سیاسی طالبان، با نمایندگان بین المللی گفتگو کرد و گفت: "ما متعهد به حل اختلافات از طریق گفتگو هستیم." با این حال، همزمان، طالبان حمله وحشیانه نظامی را در سراسر افغانستان انجام می دادند، غیرنظامیان را می کشتند، زنان را به بردگی می گرفتند و آنها را از دانشگاه ها، بیمارستان ها و ادارات بیرون می کردند. تنها در چند ماه گذشته، ۵۰ هزار غیرنظامی مجروح شده اند که نیمی از آنها زن و کودک هستند دختران نوجوان به عنوان برده های جنسی، معروف به 'عروس سربازان طالب' اسیر شده اند. در شهرهای تصرف شده، حضور زنان در محل کار ممنوع شده است. روزنامه نگاران زن کشته شده اند.

آیا رهبران جهان صادقانه معتقدند که طالبان خواهان گفتگو است؟ و اکنون، هنگامی که تروئیکا و دیگر بازیگران قدرتمند از طالبان خواستند تا بخشی از 'راه حل مسالمت آمیز' باشند، آیا مسئولیت حمله و خونریزی ناشی از این دعوت را بر عهده خواهند گرفت؟

زنان افغانستان: آینده آنها در وطنشان چگونه است؟

حتی بدون کنترل طالبان بر کشور، وضعیت زنان و دختران در افغانستان بسیار دشوار بوده است. سالهاست که افغانستان در فهرست کشنده ترین کشورهای جهان قرار دارد. برای چندین دهه، زنان افغان از تحصیل محروم بودند، که این خود منجر به کمبود کدر نسایی برای ارائه مراقبت های اساسی به زنان در وقت زایمان گردید. در حالی که بسیاری از خانواده ها می خواهند فقط توسط داکتران زن مراقبت شوند. در مناطق روستایی، اکثر زنان دسترسی کافی به مراقبت های زنان و زایمان ندارند یا نمی توانند از عهده آن برآیند. در نتیجه، تا دو سوم زایمان ها در خانه بدون هیچ گونه کمک نسایی انجام می شود. سالانه نزدیک به ۴۵۰۰ زن به دلیل عوارض حاملگی یا زایمان می میرند و از هر ۱۳ نوزاد ۱ نفر در سال اول زندگی خود می میرند.

دستور تجارتي ملي زنان ۲۰۲۱: نقشه راه برای توانمندسازی اقتصادی زنان افغان' مجموعه ای از اقدامات برای حمایت از استقلال اقتصادی زنان در افغانستان را تشریح می کند. از جمله توصیه ها، پیشنهاد سهمیه ۱۰ درصدی برای مشاغل زنان برای قراردادهای دولتی، افزایش فروش آنلاین محصولات ساخته شده زنان، اعطای کمک مالی به زنان کارآفرین، تشویق مشاغل غیر مجاز زنان برای ورود به اقتصاد رسمی و ایجاد بازارها زنان فقط در مناطقی که در حال حاضر وجود ندارند

چگونه می توان هر یک از این اقدامات را در این نوع رژیم اجرا کرد که زنان بدون سرپرست مرد نمی توانند از خانه بیرون شوند. دخترانی که در مکتب تحصیل می کنند کشته میشود و چشم انداز یک زندگی حرفه ای را برای زنان از بین می برد

تاریخ طالبان، تاریخ خشونت مردان علیه زنان و دختران، وحشیگری و ترور است. آنچه در حال حاضر در افغانستان اتفاق می افتد، این کشور را صدها سال به عقب می برد - حقوق زنان و دختران را مسترد می کند.

محبوبه سراج بنیان گذار شبکه زنان افغان گفت: "من می خواهم برای رهبران جهان و به تمام جهان بگویم شرم بر شما، به خاطر آنچه که با افغانستان کردید. چرا مجبور شدید کاری را که انجام داده اید." دوباره انجام دهید؟ و چرا این کار را با این قسمت از جهان انجام می دهید، من متوجه نمی شوم

سازمان هایی مانند 'زنان تحت قوانین مسلمانان' و 'نگار' که دهه ها برای آزادی زنان افغان مبارزه کرده اند، در مورد تاثیرات مخرب حقوق زنان در پیشروی طالبان و به دست گرفتن قدرت توسط آنها در کشور هشدار دادند

در حالی که معاملات شرم آور خیانت بار بین رهبران طالبان و کسانی که قول داده بودند مردم افغانستان را رها خواهند کرد انجام می شود، زنان و دختران و دیگر جوامع مسالمت آمیز در افغانستان گرفتار شده اند. آنها با بسته شدن مرزها جایی برای فرار ندارند و سفارتخانه های کشورهای همسایه صدور ویزه را متوقف کرده اند. در افغانستان ۱۷ میلیون زن وجود دارد که در صورت مقاومت سریع با مرگ سریع روبرو می شوند، یا با تبدیل شدن به بخشی از تاریخ که به زودی تنها از طریق کتاب های تاریخ شناخته می شود، با مرگ دراز مدت مواجه می شوند. در همین حال، به استثنای چند مورد از فعالان متعهد حقوق زنان و روزنامه نگاران دلسوز، جامعه بین المللی با چشم پوشی - شاهد جنایات و بر باد رفتن امیدهای زنان افغان است

ظریفه غفاری، نخستین شاروال زن افغانستان می گوید: "من اینجا منتظر آمدن آنها نشسته ام. کسی نیست که به من یا خانواده ام کمک کند. من فقط با خانواده ام و شوهرم نشسته ام. آنها به دنبال افرادی "مانند من خواهند آمد و مرا خواهند کشت

اروپا، آمریکا و روسیه هیچ راهبردی بشردوستانه برای دختران کوچک افغان ایجاد نکرده اند. و در حالی که غیرنظامیان خارجی از افغانستان خارج می شوند، هیچ حفاظت خاصی از زنان، کودکان و سالمندان افغان ارائه نمی شود. در زمانی که زنان و دختران افغانی خواهان نجات از طالبان شدند، ثروتمندترین و «برابری جنسیت» ایالت‌های اروپا مانند - اتریش، بلژیک، دانمارک، آلمان، هلند - از رهبران اتحادیه اروپا خواستند تا اخراج شهروندان خود را از افغانستان ادامه دهند. بیانیه آنها در ۵ اگست این بود: "توقف بازگشت افغان ها از اروپا سیگنال اشتباهی است که احتمالاً بیشتر شهروندان افغان را تشویق می کند تا خانه خود را به مقصد اتحادیه اروپا ترک کنند." به استثنای برخی از کشورهای اتحادیه اروپا که اخراج به افغانستان را متوقف کرده اند، ما هنوز نمی بینیم که رهبران اتحادیه اروپا برای کمک به زنان افغان چه تدابیری را اتخاذ خواهند کرد. در صورت تبدیل شدن سرزمین شان به سنگرز سبزی و محافظه کار که رژیم طالبان است، به یک نسل کامل از دختران و پسران افغان که خروج آنها اجتناب ناپذیر است رو به رو خواهیم شد.

ما، به عنوان فعالین فمینیست و فعالان حقوق زنان، هیچ قدرتی برای جبران اشتباهات رهبران ناکارآمد سیاسی نداریم که سال به سال، دهه به دهه، در تصمیمات غافلگیرانه و فاحش شرکت کرده و منجر به بلایی برای زنان و دختران در افغانستان شده اند که امروز شاهد آن هستیم. اما ما قدرت صحبت، افشاگری و مستندسازی را داریم. ما این قدرت را داریم که رهبران سیاسی را مورد بازخواست قرار دهیم و برای زنان عدالت خواهی کنیم. ما بیش از هر زمان دیگر این قدرت را داریم که شاهد باشیم و به خاطر بسپاری.

شبکه اروپایی زنان مهاجر از همه دعوت می کند تا در برنامه عمومی بین المللی ان لاین 'ایستاده گی با زنان افغان' در 28 اگست ۱۶.۳۰ بعد از ظهر به وقت اروپای مرکزی، ۷ شام به وقت افغانستان شرکت کنند.

همچنان در این روز اعتراضات جهانی در شهرهای سراسر جهان در همبستگی با مردم افغانستان برگزار می شود.

[برای برنامه اینجا ثبت نام کنید](#)

ما از همه دعوت می کنیم تا از سازمان هایی که برای تأمین حقوق زنان و دختران افغان کار می کنند حمایت کنند:

شبکه منطقه ای زنان	https://gofund.me/423dddab
زنانی که تحت قوانین مسلمانان زندگی می کنند	https://www.wluml.org/how-to-help/
زنان برای زنان افغان	https://womenforafghanwomen.networkforgood.com/projects/123748-20-years-of-afghan-women-strong
ما افغان ها	https://gofund.me/91e9399b
نگار	https://www.negar-afghanwomen.org/2/parrainage/
شبکه زنان افغان	https://www.facebook.com/afghanwomennetwork/
افغانستان او	https://www.herafghanistan.com